

Legea nr. 172/2006 pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România

(Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 436 din 19/05/2006).

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

- După articolul 59 se introduce un nou capitol, capitolul III¹ "Asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale", cu articolele 59¹-59⁹ cu următorul cuprins:

"CAPITOLUL III¹

Asigurarea obligatorie de răspundere civilă profesională pentru medici,
farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale

Art. 59¹. - Asigurarea de răspundere civilă profesională pentru medici, farmaciști și alte persoane din domeniul asistenței medicale, denumită în continuare asigurare de răspundere civilă medicală, este obligatorie.

Persoanele fizice care posedă o calificare atestată privind furnizarea de servicii medicale, direct sau indirect, sunt obligate să încheie o asigurare de răspundere civilă medicală, în scopul despăgubirii persoanelor pe care le-au prejudiciat ca urmare a furnizării de servicii de asistență medicală neadecvată.

Prin asistență medicală adecvată se înțelege folosirea cunoștințelor, echipamentelor medicale, a întregului instrumental, a medicamentelor și urmarea întocmai a procedurilor specifice fiecărui caz care necesită această asistență, așa cum sunt stabilite conform instrucțiunilor de folosire, a prescripțiilor sau prin standardele privind acordarea de asistență medicală.

Art. 59². - Asigurătorul acordă despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații răspund, în baza legii, față de terțe persoane care se constată că au fost supuse unei asistențe medicale neadecvate, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuieli de judecată persoanei sau persoanelor păgubite prin aplicarea unei asistențe medicale neadecvate, care poate avea drept efect inclusiv vătămarea corporală sau decesul, indiferent de locul unde a fost acordată asistența medicală.

În caz de deces, despăgubirile se vor acorda moștenitorilor pacientului care a inițiat acțiunea de constatare privind acordarea asistenței medicale neadecvate.

Despăgubirile se acordă și atunci când asistența medicală nu s-a acordat, deși starea persoanei sau persoanelor care au solicitat sau pentru care s-a solicitat asistența medicală impunea această intervenție.

Drepturile persoanelor vătămăte sau decedate prin aplicarea unei asistențe medicale neadecvate se exercită împotriva celor implicați direct sau indirect în asistența medicală.

Aceste drepturi se pot exercita și împotriva persoanelor juridice care furnizează echipamente, instrumental medical sau medicamente, cu condiția ca acestea să fi fost folosite conform instrucțiunilor de utilizare sau, după caz, conform prospectului.

Art. 59³. - Despăgubirile se plătesc și atunci când persoanele vătămăte sau decedate nu au domiciliul ori reședința în România.

Art. 59⁴. - În cazul în care, pentru același asigurat există mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în mod proporțional cu suma asigurată de către toți asigurătorii.

Asiguratul are obligația de a informa asigurătorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alți asigurători.

Art. 59⁵. - Nivelul primelor de asigurare, limita maximă a despăgubirilor, termenele de plată, sancțiunile și alte elemente cu privire la aplicarea acestei asigurări se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, după consultarea asociațiilor profesionale de specialitate și cu avizul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art. 59⁶. - Despăgubirile se stabilesc pe baza convenției dintre asigurat, persoana păgubită sau moștenitorii acestuia, în caz de deces, și asigurător ori, în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotărâre judecătorească pronunțată în România.

Citarea în proces a asigurătorului este obligatorie.

Art. 59⁷. - Despăgubirile se plătesc de către asigurător nemijlocit persoanelor fizice, în măsura în care acestea nu au fost despăgubite de asigurat.

Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului.

Despăgubirile se plătesc asiguraților, dacă aceștia dovedesc că i-au despăgubit pe cei păgubiți și despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 59⁸.

Art. 59⁸. - Asigurătorul recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, în următoarele cazuri:

- a) vătămarea sau decesul este urmare a încălcării intenționate a standardelor de asistență medicală;
- b) vătămarea sau decesul se datorează unor vicii ascunse ale echipamentului, ale instrumentarului medical sau unor efecte secundare ale medicamentelor administrate și de care asiguratul nu poate fi ținut răspunzător;
- c) atunci când vătămarea sau decesul se datorează atât persoanei asigurate, cât și unor deficiențe administrative de care se face vinovată unitatea medicală în care s-a acordat asistența medicală ori ca urmare a neacordării tratamentului adecvat stabilit prin acte normative, asigurătorul este îndreptățit să recupereze sumele plătite drept despăgubiri de la cei vinovați, alții decât persoana asigurată, proporțional cu partea de vină ce revine acestora;
- d) asistența medicală a părții vătămate sau a decedatului s-a făcut fără consimțământul acestuia, dar în alte împrejurări decât cele descrise la alin. 2.

Asigurătorul nu recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei când asistența medicală s-a făcut în interesul părții vătămate sau a decedatului în lipsa unei investigații complete ori a necunoașterii datelor anamnezice ale acestuia datorită situației de urgență, iar partea vătămată sau decedatul nu a fost capabil, datorită circumstanțelor, să coopereze când i s-a acordat asistența.

Art. 59⁹. - Asiguratul, direct sau prin reprezentanții săi, este obligat să notifice asigurătorul sau, dacă este cazul, asigurătorii despre existența unei cereri de despăgubire, în termen de 7 zile lucrătoare de la data la care a luat cunoștință de aceasta."

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 mai 2006